

Posudek na diplomovou práci Olgy Maříkové

“Conception of Victorianism in *The French Lieutenant’s Woman* by John Fowles”

Diplomantka si pro svou práci zvolila velmi zajímavé téma pojednání viktoriánství v jednom z prvních klíčových postmodernistických románů britské literatury, *The French Lieutenant’s Woman* (1969) od Johna Fowlese. Autorka se postupně zabývá všemi nejdůležitějšími aspektami anglické společnosti rané a vrcholné fáze viktoriánského období – konvencí, třídní stratifikací společnosti, náboženstvím, rozdílem mezi postavením žen a mužů, genderovými stereotypy, institucí manželství a s ním spojeným tématem sexuality. Závěrečná část práce je pak věnována vývoji hlavního protagonisty románu Charlese ve vztahu ke dvěma ženským hrdinkám Ernestině a Sarah.

Nesporným kladem práce je její formální struktura a organizace – celá práce je velmi koherentní, jen minimálně odbočuje od svého ústředního tématu, její rozdělení do jednotlivých kapitol jasně odráží autorčin myšlenkový postup i strukturu její argumentace. Přestože se takto vedený diskurs zákonitě nevyhnne jisté schematičnosti či mechanickému opakování svých zásadních myšlenek či tezí (byť jinými slovy či v jiném kontextu), domnívám se, že v případě Olgy Maříkové se jedná o efekt, který její práci prospívá, neboť nenechává čtenáře na pochybách o tom, jaký je cíl této práce a jakým způsobem je vedena argumentace na podporu autorčin hypotéz.

Zaměření diplomantčiny práce je takřka výhradně analytické a v analýze také spočívá autorčina nejsilnější stránka. Jednotlivé kapitoly jsou tak v podstatě rozložením tématu na složky důležité z hlediska autorky a následně poskytují podrobnou diskusi těchto dílčích aspektů ilustrovaných na široké škále citací z primárního zdroje. Oživením práce jsou nesporně zajímavé citace historických a sociologických komentářů k těm tématům, kterým se diplomantka věnuje především. Ačkoliv tyto citace činí text velmi čitvým, přeci jenom však svým rozsahem někdy až příliš převažují nad autorčinými vlastními slovy (především v kapitole ‘Religion’) a narušují tak dojem literárně-kritické práce, na kterou tato diplomová práce jistě aspiruje.

Po formální stránce se autorka nevyhnula některým méně šťastným výrazům jako “puritanity” (s.4), “problems permitted by the puritan society” (s.7), nepřesnému užití slov “superior vs. inferior” (s.13, 16), či “utterly almost” (s.69), nebo stylistickým víceznačnostem (např. na s.3 dole). U některých citací chybí odkaz (např. na s.23 či 28). Větší pozornost by autorka také měla věnovat užití určitých členů. Na druhou stranu je nicméně nutné dodat, že tyto nedostatky v žádném případě zásadně nenarušují vyznění práce jako celku.

Má zásadní připomínka se týká kapitoly ‘The Author’s Attitude’, kterou zároveň považuju za nejslabší část celé práce. Vztah autora a jeho díla v případě románu tak otevřeně postmodernistického a mnohovrstevnatého jako je Fowlesův *The French Lieutenant’s Woman* by tematicky jistě vystačil na samostatnou diplomovou práci, a proto se mu věnovat jakoby mimochodem na šesti stranách nevnímám jako nejšťasnéjší krok na závěr celé práce. Navíc se v ní, kromě evidentních a již dříve v práci zmínovaných faktů že Fowles často užívá ironie a historické aluze a komentáře, dozvímě např., že “the author seems a bit indecisive about what to think about Victorianism” (s.70) či že autor je “rather too omniscient” (s.73), abychom se v závěru práce dozvěděli, že “Charles most probably represents the opinions and indecision of the author himself” (s.76). Celá tato kapitola, ačkoliv přímo nesouvisí s ústředním tématem práce, není opatřena žádným teoretickým úvodem či alespoň citací z relevantního sekundárního zdroje. Proto by mne zajímalo, jak od faktu, že Fowles je ironizující autor který si rád pohrává se čtenářem, diplomantka dospěla až k tvrzení, že právě postava Charlese ztělesňuje názory tohoto autora.

Přesto se domnívám, že práce Olgy Maříkové je zajímavá, dobře strukturovaná, podepřená důkladnou znalostí primární literatury i využitím relevantních sekundárních zdrojů. Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobrě**.

V Praze 4.5.2008

PhDr. Petr Chalupský, Ph.D.